

Anders Bjørnstad flyr et av nesten 60 seiffly som har vært innom Wavecampen i Vågå.

Tar bølgen over Vågå

Seifflypilotene på Wavecamp i Vågå putter matpakke og oksygenflaske i sekken før de drar på tur.

Av Erlend Flaten (tekst/foto)

«...og mot slutten av ukas ventes vindøkning» Ei slik varmelding får påsketuristene i Jotunheimen til å rynke på nesa. Men ikke seifflygerne.

-Det har vært dårlig vær noen dager nå, men til slutten av uka er det meldt bedre - det vil si mer vind, sier Anders Bjørnstad.

De første flyene har allerede lokalisert en bølge omtrent noen kilometer nord-vest for Vågåmo. - Vi drar dit, sier Andersen.

En medhjelper løper ved siden av og holder i vingetuppen de første par meterne før seifflyet er i balanse. Etter knapt 50 meter er seifflyet i lufta, så letter også slepeflyet og vi begynner klaringen til slippstedet. - Det er urolig nå på oppturen, forklarer Andersen.

Tusen meter over landingen på Vågåvatnet gir slepeflyet beskjed om slipp. Et lite rykk i flyet og så kommer en ny opplevelse. Stilheten

Helt stille er det jo ikke, men i forhold til minuttet før - og for ikke å snakke om flyturen i påkostede klasser med høye plysjer, dubbede filmer og mykviske støydempende hodeleilerner - så føltes det helt stille. Her

oppe er det ingen vibrasjoner, ingen suselyder og bare bra filmer som du ikke har sett.

Det som vises i dag er produsert av pilot og regissør Anders. Han bruker alltid widescreen og det ene publikumsetet har vindusplass i alle retninger.

Langt der borte forbi Blåhø ser vi Rondane. Jotunheimen ligger ved med Glittertind nærmest av de store. Spisse markerte Store Knutsholstind langt mot sør.

Så begynner bølgefakta. - Se på denne skyen ved siden av oss. En bølge sky! - Ikke så stor som jeg kunne tenkt meg, men den duger, forklarer Andersen.

Flere piloter kommer til for sure seg opp på dagens eneste flybare bølge. Reglene er nesten som på bakken. Høyretrafikk har forflyrett og ved møte

Bakkesjøl denne formiddagen er Peter Nissen (Chiefl) Den mest hektiske delen av jobben er hvis det plutselig blir dårlige flyforhold med mange fly i lufta. Da kan det komme inntil 10 fly inn for landing samtidig. Wavecampen har reservert luftrommet fra Besseggen i sør-vest. Gåla i sør-øst. Havring-øen i nord-øst og Blismo i nord-vest. Imenentor dette området holder ruleflyene seg unna.

mot hverandre vikler begge til høyre. Akkurat som sine vamsurfende kolleger legger pilotene seg i forkant av bølgen og

henger på. Og det kan være langt opp til toppen. Skandinaviske høydererekord ble satt over Vågå i fjor med over 10 000 meter. Da tar man frem oksygenflaska.

Og like dumt som det er å glemme termosen på skitur over K.vingskjølen - like bitert er det å glemme oksygen når du treffer den perfekte flybølgen over dette fjellet og Tese. På denne forblåste fellyrgen danner det seg fantastiske bølger som skyver de smekre flyene rett til himmels. K.vingskjølen er for seifflygerne det Oahu's «North Shore» er for suiter i saltvann. Her oppstår både fantasier og virkelighet om den perfekte bølgen. Kanskje vil vindbølgene føre til at K.vingskjølen blir som

«North Shore»? Sinnsvake priser. Pengeimmigranter. Egne såpeseier. Eller kanskje ikke. Tilbake i cockpitten har vi kommet så høyt som det går denne dagen, omtrent 1800 meter over Vågåvatnet.

Vi er ikke så høyt at vi mister detaljene, men samtidig høyt nok til at vi har oversikt. Vi ser hvordan reinsdyrene

knapt nok har kastet bort en meter i gange mellom snablåste rabber og noen munfuller med vinterfôd. Har de gått her

ført? På siden tyker et par tresvartglinsende korper.

Anders sier de ofte ser kongeørn. - De virker ikke redde i det hele tatt. Det eneste ørnen ikke liker er om vi kommer under den. Det sperrer for fluktrvegen som ørnen har. Den klapper sammen vingene, stopper og blir borte.

Vi trekker vekk fra bølgen. Anders har kommet fram til ac-tionscene og legger flyet lavt ned mot bakken vi flyr så lavt at vi nesten ser inn i skogen fra siden. - Vi ser ofte elg og andre dyr når vi kommer inn på denne måten, sier Anders.

Når farten øker, kommer også vindstøven. Det uter og suser i skroget. Ned mot en av tre landsstripen som er markert på isen brukes luftbremser for ødelegge vingens bæreevne. Man skal da ned igjen. På isen har en begejstret nederlander skrevet «Happy 06» på isen i kjempobokstaver. Han kommer igjen til neste år.

Flyet har nesten gangfart før de lange vingene mister så mye bæreevne at den ene vingetuppen legger seg pent ned på isen.